

12 Νοεμβρίου 2021

Η θεία Πρόνοια και όχι τα άστρα ή ο τροχός της Τύχης ορίζουν την μοίρα του ανθρώπου!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

[Άγιος Μάξιμος ο Γραικός](#)

Άγιος Μάξιμος ο Γραικός (1470 - 1556).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Μαξίμου του Γραικού, Λόγος ιζ΄

«Περὶ τοῦ ὅτι ἡ θεία Πρόνοια καὶ ὄχι τὰ ἄστρα ἢ ὁ τροχὸς τῆς Τύχης ὀρίζουν τὴν μοίρα τοῦ ἀνθρώπου»

Ἄφοῦ διάβασα πολλὰ καὶ διάφορα βιβλία -τόσο χριστιανικά, ὅσο καὶ θύραθεν σοφῶν- καὶ ἔλαβα ἀπὸ ἐκεῖ ἀρκετὸ ψυχικὸ ὄφελος, τὸ σημαντικότερο εἶναι ὅτι διδάχθηκα πῶς, ὅσες ἀρετὲς διαθέτουμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, κάθε ἀρχὴ καὶ κάθε ἐξουσία ποὺ ἔχουμε, δότης καὶ ρυθμιστὴς εἶναι ὁ Κύριος καὶ Δημιουργὸς τῶν

πάντων. Αυτό κατανόησα: «Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἔστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων».

Ἄλλο εἶναι ἡ «δόσις ἀγαθὴ» καὶ ἄλλο τὸ «δῶρημα τέλειον».

Ἡ «δόσις ἀγαθὴ» εἶναι οἱ ἀρετὲς τῆς ψυχῆς, ὅπως ὁ νοῦς, ἡ ἀνδρεία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ σωφροσύνη, ἡ πραότητα καὶ ἡ ταπεινοφροσύνη καθὼς καὶ ὅσα ἀγαθὰ μᾶς δίδει ἡ ὑψίστη ἀγαθοσύνη τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα, γιὰ νὰ ζοῦμε καὶ μάλιστα γιὰ νὰ ζοῦμε καλά.

Τὸ «δῶρημα τέλειον» πάλι εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖο δίδεται ἄνωθεν ἄφθονα στοὺς τελείους· τὰ διάφορα χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ τελειοποιεῖ, ἰσχυροποιεῖ καὶ διατηρεῖ μέχρι τέλους τὰ προαναφερθέντα φυσικὰ ἀγαθὰ τῆς ψυχῆς.

Ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἱερωσύνη, ποὺ κοσμοῦνται καὶ περιφράσσονται μὲ τὴν ὁμολογία τῆς εὐσεβοῦς ὀρθοδόξου πίστεως, εἶναι δύο μέγιστα, ἄριστα καὶ τελειότατα ἀγαθὰ ποὺ δίδονται στοὺς εὐσεβεῖς ἄνωθεν ἐξαιτίας τῆς θείας φιλανθρωπίας καὶ ἀγαθοσύνης.

Ἡ ἱερωσύνη, γιὰ νὰ ἐξαγιαζοῦνται καὶ νὰ φωτίζονται οἱ πιστοὶ ἄνθρωποι ὥστε νὰ ἀποκτοῦν τὴν θεοφίλητη σωτηρία καὶ νὰ σώζονται μέσω τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Ὑψιστο, ἐκτελώνοντας ἐπιμελῶς τὶς θεῖες ἐντολές· καὶ ἡ βασιλεία, γιὰ νὰ περιφρουροῦνται καὶ νὰ ζοῦν φυλασσόμενοι καὶ ἀσφαλεῖς, χωρὶς τὸν φόβο εἰσβολῶν ἀπὸ ἄλλοεθνεῖς, μὲ ὀρθοδόξους βασιλεῖς ποὺ μάχονται πάντα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, διασφαλίζοντας στοὺς ὑπηκόους τους ἡσυχὴ καὶ ἀτάραχη ζωὴ.

Ἀφοῦ εἶναι ὄντως ἔτσι, ὅπως ὁμολογοῦν ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι καὶ θεόπνευστοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι, τότε ἂς σιωπήσουν οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἂς μὴν ἐκστομίζου ἐναντίον μας βλασφημίες οἱ ὁμοφρονοῦντες τῶν Γερμανῶν ποὺ τηροῦν χαλδαιικὲς καὶ αἰγυπτιακὲς παραδόσεις καὶ λένε καὶ κηρύττουν ὅτι ἡ Τύχη διὰ τοῦ κύκλου τῆς κινήσεως τῶν ἀστρῶν ἄλλους ἀνεβάζει σὲ διαφόρους βαθμοὺς τῆς ἐξουσίας καὶ ἀρχῆς, ἐνῶ ἄλλους κατεβάζει ἀπὸ ἐκεῖ καὶ παραδίδει σὲ μεγάλες κακοπάθειες καὶ ἀτιμώσεις.

Ἄς διδαχθοῦν μαζὶ μὲ τὸν θεόπνευστο προφήτη καὶ βασιλέα Δαυὶδ νὰ λέγουν: «Εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν· μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσιν· μὴ ὑποῦτε κέρας ... ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἔστιν, τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ».

Ἡ δικαία καὶ ὀρθὴ φρόνηση καὶ διδασκαλία ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὁ ἴδιος ὁ δίκαιος Κριτὴς, ὁ ὁποῖος προνοεῖ καὶ προγνωρίζει τί χρειάζονται ὅλα τὰ δημιουργήματά Του, ἄλλον μὲν ὑψώνει ἄλλον δὲ ταπεινώνει διὰ τῶν ἀνεξιχνιάστων βουλῶν Του, ποὺ

μόνος Αὐτὸς γνωρίζει, ὄχι ἡ μυθικὴ Τύχη, οὔτε ὁ ζωδιακὸς κύκλος ἢ ἡ ἐμφάνιση τῶν ἄστρον καὶ τῶν πλανητῶν.

Σὲ ἄλλο χωρίο ὁ ἴδιος ὁ θεόπνευστος βασιλεὺς θεολογεῖ ἀκόμη σαφέστερα λέγοντας: «Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ; Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα».

Γιατί; «Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ».

Ἄς ἀκούσουμε προσεκτικὰ καὶ τὴν μακαρία προφήτιδα Ἄννα καὶ ἃς ἐντυπώσουμε αὐθεντικῶς στὸν νοῦ μας τὴν ἄμωμη καὶ θεόπνευστη φρόνησή της μιλώντας με σαφήνεια καὶ σφραγίζοντας τὰ φλύαρα στόματα τῶν Γερμανῶν ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ λατινικὸ δόγμα καὶ προσπαθοῦν νὰ διοχετεύσουν τὴν πλάνη τους στὴν σκέψη τῶν ὀρθοδόξων. Ἄς ἀκούσουμε προσεκτικὰ τί λέγει αὐτὴ ἡ μακαρία προφήτιδα, ἡ ὁποία φωτίσθηκε ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ δὲν μιᾶ σὰν τοὺς Χαλδαίους ποὺ συσκοτίσθηκαν καὶ ἐξαπατήθηκαν ἀπὸ τὸ δαιμονικὸ πνεῦμα. «Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ, μὴ ἐξεληθάτω μεγαλορρημοσύνη...».

Προσθέτει δέ: «Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει· Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ· ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν». Γιατί; «Καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαῶν καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς».

Βλέπετε νὰ ὑπάρχει σὲ αὐτὰ τὰ σεβαστὰ λόγια κάτι σχετικὸ περὶ Τύχης ἢ τροχοῦ ποὺ διὰ τῆς κινήσεως τῶν ἄστρον καὶ τῶν πλανητῶν ἀνυψώνει ἢ κατακρημνίζει; Τί ἔχουν νὰ ποῦν τώρα, ὅσοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ κίνηση τῶν ἄστρον γίνεται αἰτία πλούτου, δόξας ἢ ἡγεμονικοῦ ἀξιώματος γιὰ ὀρισμένους καὶ πενίας, αἰσχους ἢ ἀκραίας ἀτιμώσεως γιὰ ὀρισμένους ἄλλους; Ἄρα, ὄχι ἀπὸ τὰ ἄστρα, τὸν ζωδιακὸ κύκλο ἢ τοὺς πλανῆτες, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Δημιουργὸ «ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων» κατεβαίνει «πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον» σὲ ὅσους εἶναι ἄξιοι αὐτοῦ τοῦ δωρήματος καὶ αὐτῆς τῆς Χάριτος.

Για αυτό θα βρούμε αρκετές αποδείξεις, αν με εὐπρέπεια καὶ φιλαλήθεια ἐρευνήσουμε στὴν Παλαιὰ καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη θα βρούμε τὴν διήγηση περὶ τοῦ ἐκ τῆς θείας Προνοίας συμβάντος στὸν Σαοὺλ καὶ τὸν Δαυίδ, τοὺς πρώτους βασιλεῖς τοῦ Ἰσραήλ. Θα δοῦμε ὅτι ὁ Σαοὺλ ἀναζητώντας τὶς χαμένες ὄνους δὲν ὀδηγήθηκε στὸν προφήτη Σαμουὴλ ἀπὸ τὴν Τύχη ἢ τὸν τροχό, ὅπως ἰσχυρίζονται ψευδῶς οἱ ἀστρολόγοι, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Δημιουργὸ τῶν πάντων, ὁ ὁποῖος εἶχε διατάξει ἐκ τῶν προτέρων τὸν προφήτη νὰ τὸν χρίσει βασιλέα τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Ἐπιπλέον ὅταν αὐτός, ἀφοῦ ἔλαβε τὸ χρίσμα, ἐξαφανίσθηκε, ὁ Κύριος ἀποκάλυψε στὸν Σαμουὴλ ποῦ κρύβεται. Ἀλλὰ ὁ Κύριος θύμωσε ἐξαιτίας τῆς ἀνόητης ἀνυπακοῆς του, ὅταν ἀπείθησε δύο καὶ τρεῖς φορές, καὶ διέταξε τὸν Σαμουὴλ νὰ πάει στὴν Βηθλεὲμ στὸν Ἰεσσαὶ καὶ νὰ χρίσει βασιλέα τὸν γιό του. Ὅταν ὅμως ὁ προφήτης θέλησε νὰ χρίσει τὸν Ἐλιάβ, πρωτότοκο υἱὸ τοῦ Ἰεσσαί, ποὺ ὑπερεῖχε ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς του καὶ στὴν ὁμορφιὰ καὶ στὴν ἡλικία τοῦ σώματος, ὁ Κύριος τὸν ἀπέτρεψε ἀποκαλύπτοντας στὸν προφήτη ὅτι δὲν εἶχε ἐπιλέξει γιὰ βασιλέα, κανέναν ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ ἀδελφούς. Τότε κλήθηκε ἀπὸ τὴν φύλαξη τῶν προβάτων ὁ μικρότερος ἀδελφός τους Δαυίδ, τὸν ὁποῖον ὁ προφήτης ἔχρισε ἀμέσως κατὰ τὸ ρῆμα τοῦ Κυρίου: «Ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυίδ, ὅτι οὗτος ἀγαθὸς ἐστίν».

Διαπιστώσαμε λοιπὸν ὅτι διὰ τῆς θείας Βουλήσεως καὶ Προνοίας –καὶ ὄχι διὰ τοῦ τροχοῦ τῆς Τύχης, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ μῦθοι– ἀνέρχονται οἱ ἄνθρωποι σὲ ὑψηλοὺς θρόνους καὶ κατέρχονται ἀπὸ αὐτούς. Ἔτσι συνέβη στὸν Σαοὺλ καὶ τὸν Δαυίδ. Ἄς σταθοῦμε καὶ σὲ ἄλλες παρεμβάσεις τῆς θείας Προνοίας ἀναφορικὰ μὲ τοὺς βασιλεῖς τῆς Σαμαρείας. Ὅταν ὁ Σολομώντας ἐξόργισε τὸν Δημιουργὸ καὶ Κύριο τῶν πάντων, προσκυνώντας καὶ θυσιάζοντας στὴν Ἀστάρτη, τὴν θεὰ τῆς Σιδῶνος, τὸν Χαμῶς, τὸν θεὸ τοῦ Μωάβ, καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς τῶν συζύγων του, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ τότε προφήτης Ἀχιά, κατὰ θεία ἐντολὴ παρέδωσε τὶς δέκα φυλές τοῦ Ἰσραὴλ στὸν Ἱεροβοάμ, τὸν δοῦλο τοῦ Σολομώντα, ὀρίζοντάς τον βασιλέα τους. Αὐτὸ συνέβη κατὰ θεία ἐντολὴ καὶ ὄχι διὰ τοῦ τροχοῦ τῆς Τύχης. Ὅταν ὅμως ὁ Ἱεροβοάμ ἀνόμησε καὶ ἀμάρτησε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ Βασά, υἱὸς τοῦ Ἀχιά, κατέλαβε τὸ βασίλειο τῆς Σαμαρείας, ἀφοῦ θανάτωσε τὸν βασιλέα Ναβάτ, γιὸ τοῦ Ἱεροβοάμ, καὶ ἐξολόθρευσε ὅλο τὸν οἶκο του προκαλώντας τὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ.

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από το βιβλίο, Αγίου Μαξίμου Γραικού, Λόγοι, τ. Β΄, έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος 2011.

<https://bit.ly/3Dhuy84>